

BEKAERT, Hermann (Gent 28 januari 1906 – Gent 16 augustus 1989).

Werd in 1929 doctor in de rechten en was achtereenvolgens substituut-procureur des konings in Antwerpen (1931), secretaris (1935) en kabinetschef (1939) van minister van justitie Eugène Soudan, substituut-procureur-generaal in Brussel (1940), buitengewoon hoogleraar aan de Université libre de Bruxelles (1945) en procureur-generaal aan het hof van beroep in Gent (1945-1962).

Bekaert kwam in opspraak tijdens het gerechtelijk onderzoek naar de dynamitering van de IJzertoren in 1946. Toen onderzoeksrechter Jozef de Laere op 7 april 1948 negen verdachten van deze aanslag aanhield, beval Bekaert hun vrijlating. Hij verklaarde dat hij handelde in opdracht van minister van justitie **Paul Struye**. Toen het Diksmuidse CVP-Kamerlid **Godfried Develter** de minister hierover interpelleerde, ontkende die. Hierop volgde in 1951 een tuchtonderzoek tegen Bekaert. Dat leidde op 12 juli 1952 tot een maand schorsing van Bekaert als procureur-generaal.

WERKEN: 'Maatschappelijke problemen van het incivisme', in RTB (1946), p. 191-222.

LITERATUUR: W. Moons, *Het taboe van Vlaanderen. 40 jaar na de aanslag*, 1986; – L. de Lentdecker, 'Hermann Bekaert, controversieel figuur uit IJzertorenonderzoek', in *De Standaard* (23 augustus 1989).

WILLY MOONS